

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/105/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7122200111
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7122200111.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členiek JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Zuzany Stolárovej vo veci žalobcu: I. S., F.. XX.X.XXXX, T. R. P., H. B. XX, proti žalovaným: 1. E. D., F.. XX.X.XXXX, T. R. P., Š. XXXX/X, 2. T. D., F.. X.X.XXXX, T. R. P., Š. XXXX/X, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 1. februára 2022 č.k. 24C/1/2022 - 27 takto

rozhodol:

I/ Z r u š u j e uznesenie vo výroku I., IV. a VII. vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade a vec v rozsahu zrušenia v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

II/ M e n í uznesenie vo výroku II. vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na odstránenie pohybového senzora dvoch silných reflektorov z pozemku vo vlastníctve žalovaného v 1. rade reg. „C“ parcela č. XXX/X, zapísaného na LV č. XXXXX katastrálne územie M., obec Košice - Dargovských hrdinov, okres Košice III, z a m i e t a .

III/ M e n í uznesenie vo výroku VI. vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade tak, že žalobcovi povinnosť podať žalobu na ochranu vlastníckeho práva voči žalovanému v 2. rade neukladá.

IV/ Vo vzťahu k výroku II/ tohto uznesenia, žalovanému v 2. rade priznáva voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým uznesením rozhodol, že:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní odstrániť z pozemku vo vlastníctve žalobcu reg. „C“ parcela č. XXX/X I. Č.. XXX, zapísaných na LV č. XXXXX katastrálne územie M., obec Košice - Dargovských hrdinov, okres Košice III, stavebný materiál - tvárnice a kovové tyče.

II. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní odstrániť z pozemku vo vlastníctve žalovaného v 1. rade reg. „C“ parcela č. XXX/X, zapísaného na LV č. XXXXX katastrálne územie M., obec Košice - Dargovských hrdinov, okres Košice III, pohybový senzor dvoch silných reflektorov, nasmerovaných na pozemok a dom žalobcu.

III. Zamieťa návrh v časti o uloženie povinnosti odstrániť z pozemku vo vlastníctve žalovaného v 1. rade reg. „C“ parcela č. XXX/X, zapísaného na LV č. XXXXX katastrálne územie M., obec Košice - Dargovských hrdinov, okres Košice III tri kamerové systémy nasmerované na pozemok a dom žalobcu.

IV. Vo vzťahu k 1. výroku tohto uznesenia o povinnosti odstrániť stavebný materiál priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovaným v 1. a 2. rade v rozsahu 100 %.

V. Vo vzťahu k 3. výroku tohto uznesenia o povinnosti odstrániť kamerové systémy žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznáva.

VI. Vo vzťahu k 2. výroku tohto uznesenia ukladá žalobcovi povinnosť podať v lehote do 30 dní od doručenia tohto uznesenia žalobu na ochranu vlastníckeho práva (napr. žalobu o zdržanie sa neoprávnených zásahov do vlastníckeho práva, event. žalobu na vykonanie vhodných a primeraných opatrení na odvrátenie hroziacej škody).

VII. Vo vzťahu k 1. výroku tohto uznesenia poučuje žalovaného v 1. rade, že môže podať ako žalobca proti I. S., F.. XX.X.XXXX, T. R. P., H. B. XX ako žalovanému žalobu vo veci samej o navrátenie do pôvodného stavu alebo o náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia s tým, že následkom úspešnej žaloby je potom zrušenie neodkladného opatrenia podľa § 337 ods. 3 CSP.

2. Pri rozhodovaní vychádzal zo skutočností tvrdených v návrhu žalobcu (navrhovateľa neodkladného opatrenia), podaného pred začatím konania vo veci samej, najmä že:

2.1a. žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXXX katastrálne územie M., a to domu súp. č. 661 stojaceho na parcele reg. „C“ č. XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 258 m², parcely reg. „C“ č. XXX/X, záhrady o výmere 114 m² a parcely reg. „C“ č. XXX, záhrady o výmere 227 m², a žalovaný v 1. rade je výlučným vlastníkom parcely reg. „C“ č. XXX/X o výmere 729 m² zapísanej na LV č. XXXXX kat. úz. M., ktorá susedí s parcelami vo vlastníctve žalobcu, ktorú užíva žalovaný v 2. rade so súhlasom vlastníka,

2.1b. žalovaní v 1. a 2. rade postavili na pozemku žalobcu oplotenie - drobnú stavbu vo vzťahu ku ktorej Mesto Košice ako stavebný úrad začalo dňa 12.10.2021 konanie o odstránenie oplotenia a následne na základe žalovaným v 1. rade dňa 8.11.2021 Mestu Košice doručenému oznámeniu o odstránení oplotenia s fotodokumentáciou, Mesto Košice dňa 18.11.2021 konanie zastavilo ešte pred vydaním rozhodnutia o odstránení stavby,

2.1c. žalovaní v 1. a 2. rade úmyselne odstránili vstupnú bránu z pozemku, ktorého vlastníkom je žalovaný v 1. rade, čím nechali otvorený prístup aj na pozemok žalobcu,

2.1d. žalobca má aj preto v úmysle postaviť oplotenie na hranici susediacich pozemkov v súlade s geometrickým zameraním, vytyčením hranice (Geotop Košice s.r.o. zo dňa 9.6.2021), čo oznámil Mestu Košice ako stavebnému úradu oznámením o ohlásení drobnej stavby,

2.1e. listom zo dňa 11.11.2021 č. MK/A/2021/22014-02/III/VOJ Mesto Košice žalobcovi oznámilo, že nemá námietky proti uskutočneniu drobnej stavby, ktorá bude pozostávať z oceľových rúrok zakotvených v základových pätkách z betónu o celkovej výške cca 2000 mm a rozstupom medzi stĺpkami maximálne 2500 mm, medzi nimi natiahnuté trikrát napínacie pozinkované oceľové drôty a na pletivo bude natiahnutá tieniaca tkanina,

2.1f. žalovaní v 1. a 2. rade bránia žalobcovi vo výstavbe oplotenia, pretože po odstránení svojho oplotenia z pozemku žalobcu uložili naň stavebný materiál - tvárnice, zamurovali kovové tyče, tzv. roxory a celé obtočili páskou,

2.1g. žalobca vyzval žalovaných na odstránenie uloženého stavebného materiálu, ktorý mu bráni vo výstavbe oplotenia, avšak bezúspešne,

2.2. žalovaní zároveň umiestnili na pozemku žalovaného v 1. rade pohybový senzor dvoch silných reflektorov, ktorý má tak silnú intenzitu, že keď žalobca prechádza po svojom vlastnom pozemku, zasvieti do jeho okien, resp. sa rozsvieti pri akomkoľvek pohybe zvierat a to tak, že to obťažuje žalobcu vo výkone jeho vlastníckeho práva a ruší jeho súkromie v obydlí a nočný kľud,

2.3. žalovaní umiestnili štyri kamerové systémy na svojom pozemku, pričom tri z nich sú nasmerované priamo na celý pozemok a dom žalobcu a takto sledujú obydľie žalobcu, aj osoby nachádzajúce sa na pozemku a v dome žalobcu ako aj vedľajšieho suseda.

3. Súd pri rozhodovaní vychádzal aj zo zistenia z listinných dôkazov predložených navrhovateľom neodkladného opatrenia (žalobcom) spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, že:

3.1. žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností evidovaných na liste vlastníctva č. XXXXX kat. úz. M., a žalovaný v 1. rade je podľa listu vlastníctva č. XXXXX zo dňa 29.11.2021 výlučným vlastníkom parcely registra „C“ č. XXX/X, záhrada o výmere 729 m², na základe rozhodnutia o povolení vkladu kúpnej zmluvy zo dňa 16.10.2019,

3.2. žalobca podal trestné oznámenie na žalovaného v 1. rade vo veci neoprávneného uskutočňovania stavby, pričom podľa odôvodnenia uznesenia Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach zo dňa 28.9.2021 ČVS: ORP-1849/DH-KE-2021, ktorým vec bola odmietnutá, pretože nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku, žalovaný v 1. rade pred orgánmi činnými v trestnom konaní vypovedal, že svoju parcelu dal do užívania bratovi (žalovanému v 2. rade), ktorý do pozemku investuje a robí úpravy s jeho súhlasom, a žalovaný v 2. rade vo svojej výpovedi uviedol, že a) majiteľom pozemku je jeho brat (žalovaný v 1. rade), b) stavebné práce a starostlivosť o pozemok vykonáva on s bratovým súhlasom, c) dňa 17.6.2021 začal na betónovom základe stavať z betónových tvárnic oporné múry do výšky 1,25 m zarovno so susediacim pozemkom, čo považoval za udržiavaciu prácu, d) nevedel, že na to potrebuje stavebné povolenie,

3.3. dňa 9.6.2021 na žiadosť žalobcu vyhotoviteľ Geotop Košice s.r.o. vytýčil hranice medzi pozemkami registra „C“ parcela č. 354/1, č. 355 a parcelou č. 349/7 s tým, že protokol o vytýčení hranice pozemku a vytyčovacieho náčrtu podpísal žalobca a žalovaný v 1. rade ako vlastníak susediaceho pozemku,

3.4. Mesto Košice ako stavebný úrad vykonal štátny stavebný dohľad dňa 30.7.2021 na pozemku parc. č. 349/7 a zistil, že stavebník (žalovaný v 1. rade) uskutočnil drobnú stavbu - oplotenie bez príslušného povolenia stavebného úradu, následne bol listom zo dňa 13.8.2021 vyzvaný na predloženie žiadosti o dodatočné povolenie stavby spolu s príslušnými dokladmi v lehote do 30 dní a pretože žalovaný v 1. rade nepodal žiadosť o dodatočné povolenie stavby a nepredložil príslušné doklady, stavebný úrad nato oznámil začatie konania o nariadení odstránenia stavby, čo súd zistil z listu Mesta Košice zo dňa 12.10.2021 č. MK/A/2021/16322/04/III/BEL,

3.5. konanie vo veci dodatočného povolenia, resp. odstránenia stavby - oplotenia, bolo napokon zastavené, pričom podľa odôvodnenia rozhodnutia Mesta Košice zo dňa 18.11.2021 MK/A/2021/16322-06/III/BEL:

a) žalovaný v 1. rade v písomnom stanovisku zo dňa 8.11.2021 stavebnému úradu oznámil, že plot už odstránil, o čom zaslal stavebnému úradu aj fotodokumentáciu,

b) stavebný úrad na to vykonal dňa 11.11.2021 miestnu ohliadku a zistil, že „na hranici pozemkov sa nachádzajú roxory v počte cca 6 ks, na ktorých je omotaná páska do výšky cca 1,50 m na vizuálne oddelenie pozemkov a na teréne oproti jestvujúcemu rodinnému domu sú uložené tvárnice 4 ks na sebe v dvoch radoch“,

c) stavebný úrad konštatoval, že v zmysle § 43 Stavebného zákona takéto vyznačenie hranice medzi pozemkami nie je stavbou, t.j. oplotenie medzi parcelami bolo odstránené ešte pred vydaním rozhodnutia o odstránení stavby, a z tohto dôvodu odpadol dôvod začatého konania,

d) stavebný úrad uviedol, že ak žalobca v konaní o nariadení odstránenia stavby požadoval odstránenie plota z jeho časti pozemku na základe vytyčovacieho výkresu - grafického porovnania susediacich parciel so skutkovým stavom, o odstránení všetkého stavebného a odpadového materiálu z jeho pozemku, a aj z vodomernej a odpadovej šachty, ide o námietky občianskoprávneho charakteru, ktorých riešenie nie je v kompetencii stavebného úradu,

3.6. listom zo dňa 11.11.2021 Mesto Košice oznámilo žalobcovi, že ako stavebný úrad nemá námietky proti uskutočneniu drobnej stavby „Oplotenie na ulici Prešovská cesta, Košice na pozemku parc. č. XXX/X“.

4. Po právnom posúdení veci podľa § 324 ods. 1, § 326 ods. 1 a 2, § 329 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. d) CSP, § 123 a § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, súd prvej inštancie konštatoval, že nárok žalobcu po hmotnoprávnej stránke vychádza z ochrany vlastníckeho práva (prvé dva výroky) a z ochrany osobnosti (tretí výrok) a dospel k záveru, že vo vzťahu k prvému výroku, ktorým sa žalobca domáhal vypratania nehnuteľnosti - odstránenia hnutelných vecí (stavebného materiálu - tvárnic a kovových tyčí) umiestnených na jeho pozemku, resp. na hranici susediacich pozemkov, ktoré súviseli s jeho predchádzajúcou stavebnou činnosťou, smerujúcou k výstavbe neoprávneného oplotenia, a teda odstránenia následkov už vykonaných zásahov spôsobených stavebnou činnosťou žalovaných, ako aj

vo vzťahu k druhému výroku uznesenia, žalobca osvedčil relevantné skutočnosti umožňujúce záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako aj naliehavosť situácie, ktorá vyžaduje neodkladnú úpravu pomerov, pričom návrh dôvodne smeruje voči žalovanému v 1. rade ako vlastníkovi susediacej nehnuteľnosti a žalovanému v 2. rade, ktorý so súhlasom vlastníka (svojho brata) nehnuteľnosť užíva a vykonáva činnosti, ktoré sú inak spojené s výkonom vlastníckeho práva, čo vyplynulo najmä uznesenia Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach zo dňa 28.9.2021 ČVS: ORP-1849/DH-KE-2021.

5. Vo vzťahu k prvému výroku súd návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel s odôvodnením, že:

5.1. žalobca osvedčil relevantné skutočnosti umožňujúce záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, lebo súd mal za preukázanú aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu, ktorý „bol v čase rozhodovania vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti“ a „z rozhodnutia Mesta Košice MK/A/2021/16322-06/III/BEL zo dňa 18.11.2021 v spojení s pripojenou fotodokumentáciou“ mal súd za preukázané, že „na dotknutom pozemku sa nachádzajú hnutel'né veci z predchádzajúcej stavebnej činnosti žalovaných, ktoré použili pri výstavbe nepovoleného oplotenia“, keď „stavebný úrad na základe miestnej ohliadky vykonanej dňa 11.11.2021 konštatoval, že na hranici pozemkov sa nachádzajú roxory v počte cca 6 ks, na ktorých je omotaná páska do výšky cca 1,50 m na vizuálne oddelenie pozemkov. Na teréne oproti jestvujúcemu rodinnému domu sú uložené tvárnice 4 ks na sebe v dvoch radoch.“, a súčasne

5.2. žalobca osvedčil aj ďalšiu podmienku - naliehavosť situácie, ktorá vyžaduje neodkladnú úpravu pomerov medzi stranami, majúc „z predložených listinných dôkazov za zrejmé, že výsledky stavebnej činnosti žalovaných, t.j. na pozemkoch ponechaný stavebný materiál, bránia žalobcovi vo výkone jeho vlastníckeho práva, konkrétne v realizácii stavby oplotenia, ktorá bola riadne povolená stavebným úradom“, keď z listu Mesta Košice zo dňa 11.11.2021 adresovaného žalobcovi vyplynulo, že «stavebný úrad povolil žalobcovi (nemal námietky) uskutočnenie drobnej stavby „Oplotenie na ulici Prešovská cesta, Košice na pozemku parc. č. XXX/X, t.j. práve na mieste, kde sa nachádza stavebný materiál (tvárnice a kovové tyče - roxory).»

6. Vo vzťahu k druhému výroku - návrhu na uloženie povinnosti žalovaným v 1. a 2. rade odstrániť z pozemku vo vlastníctve žalovaného v 1. rade pohybový senzor dvoch silných reflektorov, nasmerovaných na pozemok a dom žalobcu, súd prvej inštancie vyhovel odkazom na znenie § 127 ods. 1, § 417 ods. 2 Občianskeho zákonníka a žalobcom predloženú fotodokumentáciu (č.l. 25, 26 spisu), z ktorej súd „majúc za zrejmú pomerne silnú intenzitu osvetlenia, vychádzajúcu z dvoch reflektorov počas tmy, pričom svetlo priamo zasahuje do okna na dome žalobcu“ vyvodil, že je „uveriteľné, že ak žalobca alebo niekto iný prechádza po pozemku, resp. aj pri akomkoľvek pohybe hoc aj zvierat, reflektory reagujú na pohyb a rozsvietia sa, čo môže žalobca vnímať ako silné znepríjemňovanie svojho života a obťažovanie nad mieru primeranú pomerom“.

6.1. Dôvodil, že súd žalobcovi ochranu poskytol len vo forme dočasnej úpravy pomerov - do právoplatného skončenia konania vo veci samej (žaloba o zdržanie sa neoprávnených zásahov do vlastníckeho práva, event. žaloba na vykonanie vhodných a primeraných opatrení na odvrátenie hrozacej škody), lebo v konaní „nedisponoval dostatočnými informáciami, zisteniami a dôkazmi, na základe ktorých by mohol posúdiť, či sa v danom prípade skutočne objektívne jedná o obťažovanie nad mieru primeranú pomerom“.

7. Vo vzťahu k tretiemu výroku - návrh na uloženie povinnosti žalovaným odstrániť z pozemku vo vlastníctve žalovaného v 1. rade tri kamerové systémy, nasmerované na pozemok a dom žalobcu, súd prvej inštancie tento zamietol odkazom na znenie § 11, § 12 ods. 1, § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 písm. a) zákona č.18/2018 Z.z. o ochrane osobných údajov, dospejúc k záveru, že žalobca nijako nepreukázal svoje tvrdenie, že žalovaní bez jeho súhlasu monitorujú (snímajú) jeho súkromný vonkajší priestor resp. priestor jeho obydľia, čím dochádza k zásahu do jeho osobnostných práv, lebo v návrhu iba poukázal na fotodokumentáciu podľa prílohy č.9 (č.l. 25 spisu), na ktorej (ani inej) umiestnenie kamerového systému nie je rozpoznateľné.

8. Poukazom na znenie § 330 ods. 2, § 337 ods. 1 a 2 CSP prvoinštančný súd konštatoval, že vo vzťahu k prvému výroku - povinnosť odstrániť stavebný materiál - je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, preto neuložil žalobcovi povinnosť podať v určitej dobe žalobu a poučil žalovaného o jeho práve podať proti žalobcovi žalobu vo veci samej, a vo vzťahu k druhému výroku - povinnosti odstrániť pohybový senzor dvoch reflektorov, súd v súlade s § 336 ods.1 veta prvá CSP žalobcovi uložil podať žalobu na ochranu vlastníckeho práva.

9. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 a 2, § 255 ods. 1 CSP vo vzťahu ku každému z týchto výrokov rozhodol samostatne. Vo vzťahu k prvému výroku, predstavujúcemu trvalú úpravu vzťahov je rozhodnutím, ktorým sa konanie o nariadení neodkladného opatrenia končí (§ 262 ods. 1 CSP) súd podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcovi proti žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, lebo žalobca mal v tejto časti plný úspech, vo vzťahu k druhému výroku o náhrade trov konania o nariadenie tohto neodkladného opatrenia nerozhodol dôvodiac, že o tomto nároku rozhodne súd až v konaní vo veci samej a vo vzťahu k tretiemu výroku súd žalovaným nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal, lebo v tejto časti procesne úspešným žalovaným žiadne trovy nevznikli.

10. Proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia a uložení povinnosti žalobcovi podať žalobu podal včas odvolanie žalovaný v 2. rade z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1, písm. a), f), g) a h) CSP. Žalovaný v 2. rade namietol tiež prekvapivosť súdneho rozhodnutia a súdu prvej inštancie vytkol, že sa bez ďalšieho sa stotožnil so všetkými argumentmi žalobcu bez toho, aby ich podrobil kritike alebo overovaniu (t.j. odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP). Navrhol, aby odvolací súd uznesenie v jeho napadnutej časti zrušil, návrh na nariadenia neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietol a žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

10.1. Podľa názoru odvolateľa žalobca neuviedol a dostatočne neosvedčil dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana prostredníctvom neodkladného opatrenia.

10.2. Vo vzťahu k prvému výroku, ktorým sa žalobca domáhal odstránenia tvárnic a kovových tyčí umiestnených na jeho pozemku, resp. na hranici susediacich pozemkov, žalovaný v 2. rade poukazom na bod 24 odôvodnenia uznesenia, súdu vytkol, že sa stotožnil sa s tvrdením žalobcu, že stavebný materiál je vo vlastníctve žalovaného v 1. rade alebo žalovaného v 2. rade. Namietol, že žalovaní nie sú vlastníckymi roxorov ani tvárnic, žalovaní ich tam neumiestnili, rešpektujú vlastnícke právo žalobcu, bez súhlasu žalobcu by neprekročili hranice pozemku a neumiestnili by tvárnice alebo roxory na jeho pozemku a ak by sa na pozemku žalobcu nachádzali určité tvárnice a roxory, nie je možné bez ďalšieho skúmania automaticky prijať záver o tom, že tieto tvárnice a roxory tam umiestnili žalovaní, resp. že pochádzajú z činnosti žalovaných, lebo až v prípade, ak sa preukáže, že vlastníkom tvárnic alebo roxorov sú žalovaní, resp. že uložili na pozemok žalobcu roxory alebo tvárnice, je možné im uložiť povinnosť odstrániť uvedené predmety. Súdu prvej inštancie žalovaný v 2. rade vytkol, že sa bez právneho posúdenia stotožnil s tvrdením žalobcu, že roxory a tvárnice sa nachádzajú na pozemku, ktorý je vo vlastníctve žalobcu, hoci žalobca len priložil fotografie roxorov a tvárnic bez toho, aby súčasne osvedčil, že tieto sa nachádzajú na pozemku žalobcu, lebo nebol vyhotovený geometrický plán, ktorý by posunul hranicu pozemku a definoval nové hranice pozemku, ale len geodetické zameranie nových hraníc pozemku, od ktorých žalobca odvodzuje svoje právo. Zdôraznil, že žalovaní odstránili všetky súčasti oplotená ešte pred vydaním rozhodnutia a na hranici pozemku, resp. na pozemku žalobcu sa nenachádzajú žiadne predmety pochádzajúce z činnosti alebo vlastníctva žalovaných, čo vyplýva z rozhodnutia správneho orgánu MK/A/2021/16322-06/III/BEL, podľa ktorého stavebný úrad za účelom zistenia skutkového stavu vykonal dňa 11.11.2021 miestnu obhliadku, z ktorej vyhotovil fotodokumentáciu, následkom čoho zistil, že na hranici pozemkov sa nachádzajú roxory v počte 6 ks, na ktorých je omotaná páska do výšky cca 1,5 m na vizuálne oddelenie pozemkov a na teréne oproti jestvujúcemu rodinnému domu sú uložené tvárnice 4 ks na sebe v dvoch radoch, a po konštatovaní, že oplotenie medzi parcelami 349/7 a 354/1 v katastrálnom území bolo odstránené, úrad konanie zastavil.

10.3. Vo vzťahu k druhému výroku uznesenia žalovaný v 2. rade namietol jeho nezákonnosť a nepreskúmateľnosť najmä aplikovaného pojmu „dvoch silných reflektorov“ a len na základe fotografie odrazu svetla v noci v skle všeobecného úsudku súdu, že určité reflektory sú svetelne silné, pričom žalobca a ani súd nedefinovali svetelné žiarenie z hľadiska luxov a lumenov, pokiaľ ide o akceptovateľnú svietivosť v noci a žiarenie z hľadiska luxov a lumenov svetelných zdrojov žalovaného. Podľa názoru žalovaného v 2. rade žalobca nijakým spôsobom neosvedčil, že svetelný zdroj by ho rušil vo výkone vlastníckeho práva v takom rozsahu, že by to odôvodňovalo obmedzenie vlastníckeho práva žalovaných, lebo žalobca do spisu len priložil fotografiu určitého svetelného odrazu, avšak neosvedčil tým intenzitu svetelného žiarenia a ani to, že sa skutočne jedná o dom a okno žalobcu a že sa jedná práve o svetelné zdroje vo vlastníctve žalovaných. Tvrdiac, že skutočnosti uvádzané žalobcom ohľadom rušenia svetelným zdrojom sú len subjektívne, ničím nepodložené a umelo vykonštruované, súdu žalovaný v 2. rade vytkol i to, že z uznesenia nie je zjavné, či súd neodkladné opatrenia nariadil

iba preto, že žalovaný má akékoľvek svetelné zariadenie a používa ho občasne v noci, alebo preto, že jeho svetelné zariadenie svieti vyššou intenzitou, ako je v noci prípustné. Podčiarkol, že súd len z priloženej fotografie a bez vstupných údajov nemôže vnímať a hodnotiť intenzitu svetla a posúdiť výkon reflektorov z hľadiska fyzikálnych a elektrických veličín, lebo svetelné žiarenie nevnímal priamo svojimi zmyslami a žalobca do spisu nedoložil ani typ a výkon svetelných zdrojov. Dodal, že žalobca nijakým spôsobom žalovaných nevyzval ani nepožiadaval o zmenu intenzity osvetlenia, ak sa domnieval, že ho takéto osvetlenie ruší a ani sa nedomáhal ochrany prostredníctvom § 5 Občianskeho zákonníka. Zdôraznil, že žalobca v podanom návrhu a súd v odôvodnení uznesenia neodôvodnili nariadenie neodkladného opatrenia z hľadiska rušenia žalobcu vo výkone jeho práv, v čom spočíva obťažovanie žalobcu alebo rušenie v obydľí, prípadne v čom spočíva rušenie nočného kludu, nekonkretizovali, aké práva žalobcu mali byť porušené konaním, prípadne nekonaním žalovaných, hoci je nevyhnutné, aby súčasne spornou činnosťou nadmieru primeranú okolnostiam hrubo zasahovali do výkonu práv žalobcu. Nakoniec podčiarkol, že žalobca neosvedčil a súd nijakým spôsobom neodôvodnili a neosvedčili potrebu chrániť vlastnícke právo žalobcu vo väčšej miere, ako je potrebné chrániť vlastnícke právo žalovaných a prečo poskytol ochranu vlastníckemu právu žalobcu, na úkor žalovaného.

11. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného v 2. rade navrhol potvrdiť uznesenie v jeho napadnutej časti ako vecne a právne správne, majúc zato, že súdu doručil dostatočné dôkazy na preukázanie opodstatnenia neodkladného opatrenia a existencie konkrétnych okolností preukazujúcich nebezpečenstvo reálnej a bezprostredne hroziacej ujmy. Zdôraznil, že hrozba bezprostredne hroziacej ujmy skutočne existuje a vznikla vtedy, keď žalovaný v 2. rade odstránil bránu zo svojej časti pozemku, čím vytvoril voľný vstup aj na pozemok žalobcu, a teda ktokoľvek, kto prechádza po ulici môže bez akýchkoľvek problémov vstúpiť na pozemok žalobcu a spôsobiť tam škodu na majetku, a do zeme umiestnil roxorové tyče, na ktoré následne natiahol pletivo, čím si postavil na pozemku žalobcu oplotenie, čo vie dokázať svedkami, ktorí ho pri tejto činnosti videli.

11.1. Zopakoval svoje tvrdenie, že potom, ako na podnet žalobcu stavebný úrad rozhodol, že žalovaný v I. rade ako vlastník pozemku je povinný dať toto oplotenie dole, keďže sa jednalo o nelegálnu stavbu, žalovaní v 1. a 2. rade spoločne dali dole pletivo z roxorových tyčí a následne presne na to isté miesto naskladali betónové tvárnice, čo vie žalobca dokázať videozáznamom aj fotodokumentáciou. Znovu uviedol, že stavebný úrad vo svojom rozhodnutí zo dňa 18.11.2021 MK/A/2021/16322-06/III/BEL konštatoval, že žalovaný v I. rade odstránil oplotenie, ale na pozemku sa aj naďalej nachádzajú roxory v počte 6 ks a betónové tvárnice, čo bolo dokázané aj fotodokumentáciou, pričom hlasovou nahrávkou vie žalobca dokázať, že práve žalovaný v 2. rade sa priznal, že plot a bránku stavia pre to, aby mu náhodou pes neodbehol a že chce žalobcovi dokázať, kde sú hranice a koľko miesta tam vznikne postavením plotu. Doplnil, že ak žalovaný v 2. rade trvá, že roxory a betónové tvárnice sú vo vlastníctve žalobcu, žiada súd, aby určil, že uvedené predmety sú vlastníctvom žalobcu, aby ich mohol zo svojho pozemku odstrániť a postaviť riadny plot, na čo má od stavebného úradu súhlasné stanovisko. Zdôraznil, že ak sa žalovaný v 2. rade odvoláva na zápis nových hraníc do katastra, nešlo o zmenu hraníc pozemku, iba o zameranie a vytyčenie už existujúcich hraníc, ktoré boli do katastra zapísané už začiatkom 70. rokov, následne bolo uskutočnené dodatočné zameranie oplotenia, ktoré žalovaní postavili, ktoré má súd k dispozícii, kde je jasne vidieť, že oplotenie presahuje na pozemok žalobcu. Nakoľko na to isté miesto, ako bolo pletivo, postavili žalovaní betónové tvárnice, logicky z toho vyplýva, že aj tie sa nachádzajú na pozemku žalobcu a „bolo jasne preukázané, že žalovaní v 1. a 2. rade svojou činnosťou umiestnili na pozemok roxory a betónové tvárnice, čím ho obmedzili vo využívaní jeho vlastného pozemku a ohrozili jeho vlastníctvo aj vybratím brány a otvorením prístupu na pozemok žalobcu“, a preto žalobca trval na rozhodnutí súdu o povinnosti žalovaných odstrániť stavebný materiál - tvárnice a kovové tyče z pozemku žalovaného.

11.2. K odvolacím námietkam žalovaného v 2. rade vo vzťahu k druhému výroku uznesenia žalobca označil tvrdenia žalovaného v 2. rade za nepravdivé. Podľa názoru žalobcu totiž z dôkazov jasne vyplýva, že svetlo svieti na pozemok a do domu žalobcu tak, že ho oslepuje a keďže svieti len v noci, „tak ide aj o rušenie nočného kludu“. Doplnil, že žalovaní na pozemok umiestnili predmetné svetlá v čase, keď na hranici už bolo postavené oplotenie, hliadka Mestskej polície, ktorá bola privolaná 6.10.2021 v čase okolo 18:30, žalovaného v 2. rade upozornila, aby svetlá nasmeroval iba na svoj pozemok, pretože pre silné svetlo smerujúce na pozemok žalobcu nič nevidela a nedokázala sa sústrediť, svetlá žalovaného boli fotebné „buď to z dvora alebo z domu cez otvorené okno, čo nakoniec aj na priložených fotografiách vidno“ a žalobca má „svedkov, ktorí dosvedčia, že fotky boli robené z môjho domu a z môjho dvora,

aj keď je to na predmetných fotkách jednoznačne vidieť“. Na námietku žalovaného ohľadom intenzity osvetlenia bodových reflektorov žalobca uviedol, že to nemožno porovnávať s pouličným osvetlením, ktoré nie je v bezprostrednom kontakte s obydliami, majú rozptylové svetlo a nachádzajú sa vo výške minimálne 8 m, čo sa nedá povedať o svetlách žalovaných, ktorí na pozemok umiestnili reflektory vo vzdialenosti 3 m od obydli žalobcu a nasmerovali ich kolmo na dvor a dom žalobcu, aj keď mali možnosť nasmerovať ich tak, aby svietili iba na pozemok žalovaného v 1. rade a žalobca upozornil žalovaného v 2. rade, aby nasmeroval svetlá na svoj pozemok, na čo sa mu žalovaný vysmial, a nič sa nezmenilo ani po upozornení privolanej hliadky Mestskej polície, preto žalobca podal návrh na neodkladné opatrenie. Upozornil, že žalobca nemá odkiaľ vedieť o aký typ a výkon svetelných zdrojov sa jedná, lebo žalovaní ho neinformovali o tom, aké svetlá umiestnili na pozemok. Za irelevantnú označil žalobca argumentáciu žalovaného v 2. rade, že sa mohol domáhať ochrany prostredníctvom § 5 Občianskeho zákonníka, ak žalobcovi prekážala intenzita osvetlenia.

12. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného v 2. rade ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu danom § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

13. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie, ktorým súd vo vzťahu k odvolateľovi - žalovanému v 2. rade, vyhovel návrhu žalobcu pred začatím konania vo veci samej neodkladným opatrením uložiť povinnosť žalovanému odstrániť označené hnutelné veci a v súvisiacich výrokoch (t.j. okrem výrokov III. a V. uznesenia), požadujúc vydanie neodkladného opatrenia bez časového obmedzenia, ako aj postup súdu, ktorý predchádzal vydaniu uznesenia, a to so zreteľom na to, že takýto návrh na nariadenie neodkladného opatrenia má účinky, akoby bol žalobca úspešný v súdnom konaní na základe podanej žaloby, vychádzajúc pritom z premisy, že:

13.1. právo žalobcu - navrhovateľa neodkladného opatrenia, podať návrh na nariadenie neodkladného opatrenia (§ 324 ods. 1 CSP) patrí medzi základné právo žalobcu, ktorého základ pramení z článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý stanovuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky,

13.2. súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení (§ 324 ods. 1 CSP),

13.3. osobitnou náležitosťou návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (§ 326 ods. 1 CSP) je aj požiadavka, aby bolo z návrhu zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha,

13.3a. návrh musí byť dostatočne určitý na to, aby bolo jednoznačne a presne vymedzené, aká konkrétna povinnosť sa protistrane ukladá alebo čoho konkrétne sa má povinný zdržať,

13.3b. žalobný návrh (petit, žalobná žiadosť), v ktorom sa konkretizuje návrh žalobcu na poskytnutie petitórnej ochrany špecifickým spôsobom zodpovedajúcim skutkovému žalobnému dej, je okrem definovaných výnimiek (§ 216 ods. 2 CSP) pre súd záväzný (§ 216 ods. 1), nielen čo do výroku, ale i čo do predmetu dokazovania (osvedčovania),

13.3c. petit musí byť jasný, stručný, určitý, zrozumiteľný a vykonateľný, musí byť buď bezo zvyšku pojatý do enunciátu (výrokovej časti) rozhodnutia, alebo priznaný len v časti (keď súd určitému nároku vyhovie a vo zvyšku návrh zamietne), alebo v celom rozsahu zamietnutý (§ 212 CSP),

13.4. súd môže nariadiť neodkladné opatrenie iba v prípade, ak sú splnené základné podmienky podľa § 325 ods. 1 CSP, podľa ktorého neodkladné opatrenie môže súd nariadiť iba v dvoch prípadoch, a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená, ako i

13.5. ust. § 325 ods. 2 CSP, podľa ktorého neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby a) poskytla aspoň časť pracovnej odmeny, ak ide o trvanie pracovného pomeru a navrhovateľ zo závažných dôvodov nepracuje, b) zložila peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde, c) nenakladala s určitými vecami alebo právami, d) niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala, e) nevstupovala

dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia, f) nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojim konaním ohrozuje, g) písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená, h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená,

13.5a. v citovanom § 325 ods. 2 CSP je výpočet povinností a obmedzení, ktoré súd môže neodkladným opatrením uložiť, formulovaný demonštratívne, za splnenia ostatných zákonných podmienok môže byť nariadenie aj neodkladné opatrenie s iným obsahom, a nie je vylúčená ani kumulácia dvoch alebo viacerých petitov,

13.5b. ak sa návrhom na neodkladné opatrenie navrhuje uložiť strane, aby niečo konala, povinnosť konať musí byť individualizovaná konkrétnym vymedzením, čo má strana konať (aby toto bolo vykonateľné),

13.6. aj neodkladné opatrenie musí rešpektovať požiadavky vyplývajúce z ústavného práva na súdnu ochranu, ktorá musí byť poskytnutá v rámci ústavných a zákonných pravidiel tak tomu, kto o nariadenie neodkladného opatrenia žiada, tak aj tomu, voči komu neodkladné opatrenie smeruje, a tak je súd povinný pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia posudzovať v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či a) je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, b) navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie, c) uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha, d) navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, e) právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah, f) sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením,

13.7. nová právna úprava v Civilnom sporovom poriadku upustila od doterajšej koncepcie predbežnosti poskytovanej ochrany, pretože po nariadení navrhovaných opatrení nemusí nevyhnutne nasledovať konanie vo veci samej, a pripúšťa i nariadenie neodkladného opatrenia, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej (§ 330 ods. 2 CSP), a

13.8. ust. § 336 ods. 1 CSP, podľa ktorého môže súd pri nariadení neodkladného opatrenia pred začatím konania vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej; ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, súd túto povinnosť neuλοží.

14. Odvolací súd po preskúmaní uznesenia v jeho napadnutej časti, ako aj postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, konštatuje, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného žalobcom pred začatím konania vo veci samej, na vec správne aplikoval ustanovenie § 324 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení.

15. Súd prvej inštancie rovnako správne postupoval, ak splnenie zákonných predpokladov navrhovaného neodkladného opatrenia vyhodnocoval na základe návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a to z rozhodujúcich skutočností, ktoré podľa žalobcu odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov v znení navrhovanom žalobcom, ktorý opísaním rozhodujúcich skutočností musí súd presvedčiť o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický, dôsledne sa ale nezaoberal otázkou procesnej a vecnej prípustnosti požadovanej súdnej ochrany, keď vo vzťahu k výroku I/ - žalobcom (a následne súdom) formulovaného ako povinnosť „odstrániť z pozemku vo vlastníctve žalobcu reg. „C“ parcela č. 354/1 a č. 355, zapísaných na LV č. XXXXX katastrálne územie M., obec Košice - Dargovských hrdinov, okres Košice III, stavebný materiál - tvárnice a kovové tyče“, o.i., opomenul v prvom rade skúmať, či takto žalobcom navrhovaný petit spĺňa požiadavku určitosti a materiálnej vykonateľnosti v zmysle § 232 ods. 2 CSP, podľa ktorého vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútiteľnosti zákonnými prostriedkami.

16. Súdna prax je pritom dlhodobo ustálená v závere, že vo výroku súdneho rozhodnutia musí byť uložená povinnosť formulovaná určito a jednoznačne, aby nevznikla pochybnosť o rozsahu uloženej povinnosti. Aj pre neodkladné opatrenie platí, že neodkladným opatrením uložená povinnosť (niečo aktívne vykonať, zdržať sa istých rušivých zásahov alebo naopak, strieť určité obmedzenia) musí byť určitá a jednoznačná.

17. Pokiaľ je žalobný petit nesprávny, t.j. vymedzenie práv a im zodpovedajúcich povinností v ňom je nepresné a neurčité alebo nezrozumiteľné, prevzatie takého petitu do výroku súdneho rozhodnutia by malo za následok, že rozhodnutie by bolo nevykonateľné.

18. Uvedené požiadavky nie sú formálne, ale nevyhnutné pre výsledok konania, teda preto, aby rozhodnutie bolo vykonateľné a aby mohli nastať účinky žalobcom zamýšľané. V prípade, kedy ide o plnenie nepeňažné, je primárnym predpokladom vykonateľnosti žalobného petitu jeho určitosť tak, aby v prípade, že súd návrhu vyhovie, bolo možné k jeho prípadnému nútenému vymáhaniu pristúpiť. Vykonateľnosť rozhodnutia podľa § 232 ods. 1 CSP je teda taký stav, kedy rozhodnutie umožňuje nútené splnenie uloženej povinnosti a rozhodnutie disponuje ako formálnou zložkou (doložka vykonateľnosti) tak materiálnou zložkou, dostatočnou identifikáciou subjektu a rozsahu judikovanej povinnosti (por. NS SR sp. zn. 4Obdo 33/2017).

19. Súd prvej inštancie nesprávne postupoval, ak vzhľadom na formuláciu petitu v znení „odstrániť z pozemku vo vlastníctve žalobcu reg. „C“ parcela č. 354/1 a č. 355, zapísaných na LV č. XXXXX katastrálne územie M., obec Košice - Dargovských hrdinov, okres Košice III, stavebný materiál - tvárnice a kovové tyče“, neposudzoval, či (ne)dáva jednoznačnú odpoveď na to, v akom rozsahu a kvalite má povinný (žalovaný v 2. rade) svoju povinnosť splniť, a teda či disponuje materiálnou zložkou vykonateľnosti, navyiac za stavu, ak súd prvej inštancie vyhovie návrhu v tejto časti a uloženie tejto povinnosti žalovanému v 2. rade (výrokom I) odôvodnil iba všeobecným záverom, že „na dotknutom pozemku sa nachádzajú hnutelné veci z predchádzajúcej stavebnej činnosti žalovaných, ktoré použili pri výstavbe nepovoleného oplotenia“, čo mal súd za preukázané „z rozhodnutia Mesta Košice MK/A/2021/16322-06/III/BEL zo dňa 18.11.2021 v spojení s pripojenou fotodokumentáciou“, podľa ktorého „stavebný úrad na základe miestnej ohliadky vykonanej dňa 11.11.2021 konštatoval, že na hranici pozemkov sa nachádzajú roxory v počte cca 6 ks, na ktorých je omotaná páska do výšky cca 1,50 m na vizuálne oddelenie pozemkov. Na teréne oproti jestvujúcemu rodinnému domu sú uložené tvárnice 4 ks na sebe v dvoch radoch.“, a ak súčasne z listu Mesta Košice zo dňa 11.11.2021 adresovaného žalobcovi prvoinštančný súd vyvodil, že «stavebný úrad povolil žalobcovi (nemal námietky) uskutočnenie drobnej stavby „Oplotenie na ulici Prešovská cesta, Košice na pozemku parc. č. 353/1“, t.j. práve na mieste, kde sa nachádza stavebný materiál (tvárnice a kovové tyče - roxory).», majúci pritom „z predložených listinných dôkazov za zrejmé, že výsledky stavebnej činnosti žalovaných, t.j. na pozemkoch ponechaný stavebný materiál, bráni žalobcovi vo výkone jeho vlastníckeho práva, konkrétne v realizácii stavby oplotenia, ktorá bola riadne povolená stavebným úradom“.

20. Na základe akých „predložených listinných dôkazov“ a úvah dospel následne súd k záveru, že „ponechaný stavebný materiál bráni žalobcovi v realizácii stavby oplotenia na pozemku parc. č. 353/1“, t.j. práve na mieste, kde sa nachádza stavebný materiál (tvárnice a kovové tyče - roxory), na základe čoho súd vyhovel návrhu a uložil žalovanému v 2. rade odstrániť tvárnice a kovové tyče z pozemku žalobcu parc. č. 354/1 a č. 355, z odôvodnenia rozhodnutia vyvodit' nemožno.

21. V korelácii s uvedeným je preto potrebné prisvedčiť žalovanému v 2. rade v jeho odvolaní v tom, že súd nedal odpoveď na kľúčové otázky prípadu a bez ďalšieho sa stotožnil so všetkými tvrdenými skutočnosťami a argumentmi žalobcu, bez toho, aby ich podrobil overovaniu (por. m.m. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 26. novembra 2019 sp. zn. I. ÚS 191/2019) a nemožno z neho vyvodit' ani posúdenie podmienky proporcionality, či predmetné neodkladné opatrenie, vzhľadom na jeho obsah a rozsah, neobmedzí žalovaného v 2. rade neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutý rozsah. Týmto svojím nesprávnym postupom súd prvej inštancie znemožnil žalovanému v 2. rade, aby uskutočňoval patriace mu procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP).

22. Právo na spravodlivý proces (vyplývajúci i z čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru) je totiž naplnené tým, že súd zistí skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodne tak, že jeho skutkové a právne závery nie sú svojvoľné a neudržateľné. Súd je povinný presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť a zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán, ktoré majú význam pre rozhodnutie (§ 191, § 220 ods. 1, § 234 ods. 2 CSP, m.m. I. ÚS 243/07, I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07, obdobne Krasko c/a Švajčiarsko z 29. apríla 1993, séria A, č. 254-B, str. 49, § 30), aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli prijateľné, racionálne, spravodlivé a presvedčivé, starostlivo pritom prihliadajúc na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli strany sporu.

23. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia (§ 220 ods. 1, § 234 ods. 2 CSP) musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Ústavný súd Slovenskej republiky stabilne judikuje, že všeobecný súd by nemal byť vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení nekoherentný, t.j. jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver. Súčasne musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé (I. ÚS 243/07, I. ÚS 402/08). Ústavný súd v náleze z 20. augusta 2015 č.k. II. ÚS 866/2014-42 (závery ktorého sú relevantné aj v súčasnosti, keď rekonštrukciou civilného procesného práva došlo k definitívnemu zániku inštitútu predbežného opatrenia a s účinnosťou od 1. júla 2016 Civilný sporový poriadok zaviedol inštitút neodkladného opatrenia a zabezpečovacieho opatrenia) judikoval, že v konaní „o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia... príslušný súd v zásade nevykonáva dokazovanie, vychádza len z tzv. osvedčených skutočností - skutočností, ktoré vyplývajú z tvrdení účastníkov konania v ich podaniach, prípadne zo skutočností, ktoré možno osvedčiť z dôkazov, ktoré účastníci predložili v príslušnom štádiu konania o veci samej. Z odôvodnenia rozhodnutia o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia (porovnaj § 76 ods. 4 OSP) musí byť zrejmé, aký bol skutkový základ jeho rozhodnutia, t.j. súhrn relevantných osvedčených skutočností a jeho záver týkajúci sa splnenia zákonných podmienok na nariadenie predbežného opatrenia (najmä § 102 ods. 1, § 74 ods. 1 OSP). Z povahy veci vyplýva, že pôjde o primeranú aplikáciu § 157 ods. 2 OSP týkajúcu sa náležitostí odôvodnenia rozhodnutia, pretože napr. nevyhnutne budú absentovať úvahy o relevantných skutkových okolnostiach a dôkazoch, ktoré ich preukazujú, úvahy o hodnotení dôkazov a dôvody, prečo súd nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. Rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia bude takto spravidla stručnejšie, ako rozhodnutie vo veci samej. Napriek tomu je potrebné trvať na tom, aby, hoci kvantitatívne stručnejšie odôvodnenie, malo príslušnú kvalitu - t.j. aby toto odôvodnenie bolo dostatočne individualizované, obsahovalo sumu relevantných osvedčených skutočností a tiež úvah, ktoré umožnia spätne preskúmať záver o tom, či v danom prípade boli splnené zákonné podmienky na nariadenie predbežného opatrenia.“

24. Práve vzhľadom na vytýkanú vadu konania dospel odvolací súd k záveru, že nie sú splnené podmienky ani pre potvrdenie a ani pre zmenu napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým uložil žalovanému v 2. rade (odvolateľovi) povinnosť odstrániť z pozemku vo vlastníctve žalobcu reg. „C“ parcela č. 354/1 a č. 355, zapísaných na LV č. XXXXX katastrálne územie M., obec Košice - Dargovských hrdinov, okres Košice III, stavebný materiál - tvárnice a kovové tyče, ale uznesenie v jeho napadnutom výroku I. a v súvisiacom výroku IV. a VII. vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade je potrebné zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vec v rozsahu zrušenia vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

25. Po vrátení veci bude úlohou súdu prvej inštancie v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) opätovne rozhodnúť o nároku žalobcu v tejto časti, vrátane trov tohto odvolacieho konania, potom, ako súd znovu preskúma návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti, t.j. o uloženie povinnosti žalovanému v 2. rade „odstrániť z pozemku vo vlastníctve žalobcu reg. „C“ parcela č. 354/1 a č. 355, zapísaných na LV č. XXXXX katastrálne územie M., obec Košice - Dargovských hrdinov, okres Košice III, stavebný materiál - tvárnice a kovové tyče“, vrátane jeho náležitostí v zmysle § 326 ods. 1 CSP, podľa ktorého v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť

z neho zrejme, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha, a so zreteľom na ustanovenie § 327 CSP, podľa ktorého ak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahuje predpísané náležitosti alebo je nezrozumiteľný, alebo neurčitý, súd taký návrh odmietne, ak ide o také vady, ktoré bránia pokračovaniu v konaní; ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužijú, ako i ustanovenie § 328 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak súd nepostupoval podľa § 327, t.j. neodmietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu, že neobsahuje predpísané náležitosti, je nezrozumiteľný alebo neurčitý, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak takýto návrh zamietne.

26. Odvolací súd ďalej pripomína, že v prejednávanej veci bol podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania vo veci samej. Súčasne ide o prípad nariadenia neodkladného opatrenia, ktoré konzumuje rozhodnutie vo veci samej - odstránenie označených hnutelných vecí. Neodkladné opatrenie v takomto prípade nemá povahu dočasnej úpravy, čo aktuálna právna pripúšťa (por. napr. ÚS SR sp. zn. I. ÚS 191/2019) a priamo v § 330 ods. 2 CSP umožňuje súdu nariadiť aj také neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej. Kritériom pre akceptovateľnosť takéhoto rozhodnutia je to, že totožnosť výrokov pripúšťa povaha veci.

27. V prípade, ak súd neodmietne návrh na nariadenie neodkladného opatrenia (v zostávajúcej časti - o odstránenie z pozemku žalobcu reg. „C“ parc. č. 354/1 a č. 355, zapísaných na LV č. XXXXX katastrálne územie M., obec Košice - Dargovských hrdinov, okres Košice III, stavebný materiál - tvárnice a kovové tyče“ z dôvodu, že neobsahuje predpísané náležitosti, je nezrozumiteľný alebo neurčitý, pri posudzovaní splnenia podmienok podľa § 325 ods. 1 CSP súčasne individuálne vyhodnotí, či povaha prejednávanej veci pripúšťa nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia z hľadiska totožnosti výrokov. Práve špecifikum prejednávaného prípadu (prípad nariadenia neodkladného opatrenia, ktoré konzumuje rozhodnutie vo veci samej) si vyžaduje dôsledné skúmanie všetkých zákonných predpokladov pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia, pretože predmetné neodkladné opatrenie nemá v takom prípade dočasnú povahu a ani sa v ňom nevykonáva dokazovanie v rozsahu, v akom sa vykonáva vo veci samej.

28. Na tomto mieste odvolací súd pripomína, že vo všeobecnosti nemožno abstraktne vymedziť, ktoré subjektívne nároky svojou povahou vždy pripúšťajú nariadenie neodkladného opatrenia s výrokom totožným, ako je výrok vo veci samej. Spravidla pôjde o špecifické zdržovacie nároky, pri ktorých musia byť súčasne splnené podmienky nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 328 ods. 1 CSP. Tým však nie je okruh potencionálnych nárokov z daného hľadiska vyčerpaný. Argumentačne udržateľný právny záver konkrétnej veci si vždy vyžaduje zohľadnenie všetkých relevantných okolností prípadu. Z povahy veci je zrejme, že takéto rozhodnutia neprichádzajú do úvahy v prípade určovacích výrokov, štandardných žalôb o zaplatenie peňaznej sumy a podobne (Veľké komentáre, Števček a kol., Civilný sporový poriadok, Nakladateľství C.H.Beck, 2016, str. 1124). Odvolací súd poukazuje i na závery v rozhodnutí Ústavného súdu SR vo veci sp. zn. III. ÚS 511/2021 zo dňa 16.9.2021, podľa ktorého: „Trvalá úprava pomerov je zásadne dosiahnuteľná len rozhodnutiami vo veci samej, ktoré sú výsledkom zákonom definovaného civilného sporového konania a ktoré končia právoplatným rozsudkom alebo zákonom pripusteným odklonom s rovnakými účinkami (platobný rozkaz, rozsudok pre zmeškanie). preto rozhodnutie o neodkladnom opatrení bez uloženia povinnosti podania žaloby vo veci samej môže byť len celkom výnimočným nástrojom vyriešenia sporu dvoch strán, a to v zásade len v situácii, ak v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia dôjde ku konsenzu strán sporu o tom, že ich spor bude vyriešený touto procesnou formou. Vyriešenie sporu neodkladným opatrením, ktoré konzumuje konanie vo veci samej, je bez súhlasu oboch strán sporu o takomto riešení sporu nielen obštrukciou, ktorá sa bez jasného základu vymyká Civilným sporovým poriadkom predpokladanému rozhodovaniu vo veci samej, ale aj konštrukciou na hrane základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.“

29. Odvolací súd dospel k záveru, že je dôvodné aj odvolanie žalovaného v 2. rade proti výroku II. uznesenia, ktorým súd uložil žalovanému v 2. rade odstrániť pohybový senzor dvoch silných reflektorov z pozemku vo vlastníctve žalovaného v 1. rade reg. „C“ parcela č. 349/7, zapísaného na LV č. XXXXX katastrálne územie M., obec Košice - Dargovských hrdinov, okres Košice III.

30. Podstatou odvolania je názor žalovaného v 2. rade, že pre nariadenie neodkladného opatrenia neboli splnené zákonné predpoklady, neboli splnené podmienky existencie bezodkladnej úpravy pomerov strán

sporu, žalobca svoj nárok hodnoverne neosvedčil a nebo zachovaný princíp proporcionality, keďže žalobca na osvedčenie nároku v tejto časti priložil iba fotografiu určitého svetelného odrazu a nijakým spôsobom neosvedčil, že svetelný zdroj by ho rušil vo výkone vlastníckeho práva v takom rozsahu, že by to odôvodňovalo obmedzenie vlastníckeho práva žalovaných, neosvedčil ani to, že sa skutočne jedná o dom a okno žalobcu a že sa jedná práve o svetelné zdroje vo vlastníctve žalovaných, pričom v podanom návrhu a ani súd v odôvodnení uznesenia neodôvodnili, v čom spočíva obťažovanie žalobcu alebo rušenie v obydli, prípadne v čom spočíva rušenie nočného kludu, nekonkretizovali, ani aké konkrétne práva žalobcu mali byť porušené konaním, prípadne nekonaním žalovaných.

31. Odvolací súd sa s odvolacou námietkou žalovaného v 2. rade, že pre nariadenie neodkladného opatrenia v navrhovanom znení neboli splnené zákonné predpoklady, stotožňuje. Tým bol naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. rozhodnutie súdu v tejto časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

32. Súd prvej inštancie sa nevyporiadal dôsledne so splnením zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia a v dôsledku toho aj nesprávne rozhodol, ak vyhovel návrhu žalobcu, podanému pred začatím konania, a uložil žalovanému v 2. rade povinnosť odstrániť pohybový senzor dvoch silných reflektorov z pozemku vo vlastníctve žalovaného v 1. rade reg. „C“ parcela č. 349/7, zapísaného na LV č. XXXXX katastrálne územie M., obec Košice - Dargovských hrdinov, okres Košice III.

33. Súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie napriek skutočnosti, že v čase jeho rozhodovania neboli pre aplikáciu tohto inštitútu splnené zákonné podmienky.

34. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania alebo po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

35. Podľa § 324 ods. 3 CSP neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

36. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

37. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

38. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

39. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

40. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

41. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že neodkladné opatrenie je procesným inštitútom, účelom ktorého je bezodkladná potreba úpravy pomerov medzi sporovými stranami, resp. obava, že exekúcia bude ohrozená. Keďže o tomto návrhu súd rozhoduje v pomerne krátkej lehote (§ 328 ods. 2 CSP) a spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a bez vyjadrenia protistrany, z procesného hľadiska je zásadným determinantom obsah samotného návrhu. Jeho náležitosti sú vymedzené v § 326 CSP. Vo vzťahu k uvedeným predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia zákon výslovne vyžaduje, aby navrhovateľ neodkladného opatrenia uviedol opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Splnenie zákonných predpokladov musí súd primárne vyhodnotiť na základe návrhu, a to z

rozhodujúcich skutočností, ktoré podľa navrhovateľa odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená.

42. Pred nariadením neodkladného opatrenia nemusí súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré by boli potrebné pre vydanie rozhodnutia vo veci samej, ale pre jeho nariadenie musia byť osvedčené aspoň základné skutočnosti umožňujúce záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a musí byť zrejmé, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo žalobcu ohrozené. Pred nariadením neodkladného opatrenia musí súd zvážiť, či v dôsledku neodkladného opatrenia sa nevytvorí nezvratný (nenapraviteľný) stav v právnych vzťahoch medzi stranami sporu a či zásah do práv dotknutej strany sporu je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov; t.j. či ide o zásah primeraný.

43. Rozhodujúce skutočnosti musí navrhovateľ (žalobca) náležitým spôsobom osvedčiť, čo z kvalitatívneho hľadiska nedosahuje intenzitu plnohodnotného dokazovania v zmysle § 185 a nasl. CSP. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto (dočasné) opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia (por. m.m. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 91/2012). Podľa právnej teórie (Števček, M. a kolektív Civilné právo procesné, Eurokódex s.r.o., Bratislava 2010, strana 309) osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie. Postačuje, že osvedčené skutočnosti sa mu so zreteľom na všetky okolnosti javia ako nanajvýš pravdepodobné (por. m.m. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 102/2005, III. ÚS 298/2008).

44. Odvolací súd po preskúmaní veci, posudzujúc právne pomery a ich relevanciu v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP), dospel k záveru, že súd prvej inštancie síce v dôvodoch svojho uznesenia náležite citoval všetky relevantné procesné ustanovenia týkajúce sa neodkladného opatrenia, tieto však v skutkových okolnostiach daného prípadu nesprávne aplikoval ak uzavrel, že žalobca osvedčil potrebu neodkladnej úpravy pomerov z dôvodu nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, teda že bez neodkladnej úpravy pomerov bude právo žalobcu ohrozené, a to za stavu, ak žalobca na osvedčenie nároku v tejto časti priložil iba fotografiu určitého svetelného odrazu (č.l. 25, 26 spisu), z ktorej súd bez ďalšieho vyvodil záver „o pomerne silnej intenzite osvetlenia vychádzajúcu z dvoch reflektorov počas tmy“ a že „svetlo priamo zasahuje do okna na dome žalobcu“, usúdil, že je „uveriteľné, že ak žalobca alebo niekto iný prechádza po pozemku, resp. aj pri akomkoľvek pohybe hoc aj zvierať, reflektory reagujú na pohyb a rozsvietia sa, čo môže žalobca vnímať ako silné znepríjemňovanie svojho života a obťažovanie nad mieru primeranú pomerom“, pričom sám súd uznal, že v konaní „nedisponoval dostatočnými informáciami, zisteniami a dôkazmi, na základe ktorých by mohol posúdiť, či sa v danom prípade skutočne objektívne jedná o obťažovanie nad mieru primeranú pomerom“.

45. Odvolací súd má za to, že žalobcom udávané dôvody a predložené dôkazy nepreukazujú zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to potrebu naliehavej a nevyhnutnej úpravy pomerov za účelom odvrátenia nebezpečenstva takého konania žalovaného v 2. rade, ktoré by vytvorilo nezvratný stav, prípadne by viedlo k neodstrániteľným následkom pre žalobcu v podobe zásahu do jeho osobnosti a žalobcom v návrhu tvrdenej ujmy vo výkone jeho práv tak, ako to opodstatnene namietol žalovaný v 2. rade vo svojom odvolaní.

46. Je totiž potrebné prisvedčiť žalovanému v 2. rade v jeho odvolaní predovšetkým v tom, že úsudok o splnení podmienky nevyhnutnej potreby úpravy pomerov strán nemožno vyvodiť bez ďalšieho iba z tvrdenia žalobcu, že žalovaný umiestnili na pozemku žalovaného v 1. rade pohybový senzor dvoch silných reflektorov, ktorý má tak silnú intenzitu, že keď žalobca prechádza po svojom vlastnom pozemku, zasvieti do jeho okien, resp. sa rozsvieti pri akomkoľvek pohybe zvierať a to tak, že to obťažuje žalobcu vo výkone jeho vlastníckeho práva a ruší jeho súkromie v obydľí a nočný kľud, na čom nemôžu nič zmeniť ani ostatné tvrdenia žalobcu v návrhu a ani v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného v 2. rade.

47. S poukazom na tieto dôvody odvolací súd postupom podľa § 388 CSP zmenil uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade tak, že zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na odstránenie pohybového senzora dvoch silných reflektorov z

pozemku vo vlastníctve žalovaného v 1. rade reg. „C“ parcela č. 349/7, zapísaného na LV č. XXXXX katastrálne územie M., obec Košice - Dargovských hrdinov, okres Košice III, ako i v súvisiacom výroku VI. vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade tak, že žalobcovi povinnosť podať žalobu na ochranu vlastníckeho práva voči žalovanému v 2. rade neukladá.

48. Pretože odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie vo vzťahu k výroku III/ tohto uznesenia, rozhodol o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie v súlade s § 396 ods. 2 CSP spolu s výrokom o trovách odvolacieho konania. Žalovaný v 2. rade bol v konaní úspešný, preto mu odvolací súd podľa § 255 ods. 1 CSP priznal voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

49. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP). Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).